

Keresztury Tibor: Rémálom a vonaton – Lehetséges megközelítési szempontok

Cím: mit várunk?

Olvassuk el! Beigazolódtak-e az elvárásaink?

Voltak-e hasonló tapasztalataink?

Mikor és honnan hova tart az utazás? Van-e ennek jelentősége?

Figyeljük meg az „elbeszélés rendjét”? Hogyan épül fel a novella?

Szerintetek ki a mű főhőse?

Mi jellemzi a narrátor nézőpontját, szerepét a történetben?

Fontos-e a horkoló ember státusa? Honnan tudja az elbeszélő ezt? Hogyan változik meg ez a státus?

(személy, dolog, állat, hérosz)

Mi teszi humorossá a szöveget? (1. bek.: Az elalvás mechanizmusának leírása! (Bergson: A nevetés) Az ember mint dolog, az értelmes emberlét (de ebből hagyományosan csak az olvasás lenne az! (Az utasok – újságot olvasnak.) De vö. a szomszédja: sört iszik. Státusa?) és az öntudatlan alvás szembeállítás.

Keressünk komikus elemeket (ne felejtjük ki az ironikus reflexiókat!) a műben! Miért tekintjük komikusnak ezeket?

Vegyük sorra az intézményvezető „akcióit”, illetve a rá adott ellenreakciókat! Te mit tennél ilyen helyzetben? (Ne feledd, hogy intercityn vagy, helyjeggyel!)

Milyen szerepet játszik az intézményvezető mellett ülő „apró, izgága és nagyon részeg ember” a történetben?

Az utasok reakciói mennyiben épülnek sztereotípiákra? Közösséggé kovácsolódnak-e össze az út során?

Ad-e kulcsot a novella értelmezéséhez az „önbecsülés” szó megjelenése a szövegben? Vizsgáljuk meg a kifejezés elhangzásának szűkebb környezetét is!